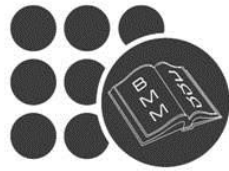

Parshat Vayikra: God's Call to Us, Our Call to God

Beit Midrash Morasha
@ Arthur's Road
בֵּית מִדְרַשׁ מוֹרָשָׁה

Source 1: Vayikra/Leviticus 1:1 and Rashi there

And He called to Moses, and the Lord spoke to him from the Tent of Meeting, saying,

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר

And He called to Moses: Every [time God communicated with Moses, whether it was represented by the expression] וַיְדַבֵּר, "And He spoke," or וַיֹּאמֶר; "and He said," or וַיִּצַו, "and He commanded," it was always preceded by [God] calling [to Moses by name] (Torath Kohanim 1:2-3). [קְרִיאָה] is an expression of affection, the [same] expression employed by the ministering angels [when addressing each other], as it says, "And one called (וַיִּקְרָא) to the other..." (Isa. 6:3).

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה: לְכָל דְּבָרוֹת וּלְכָל אֲמִירוֹת וּלְכָל צְוִיִּים קִדְמָה קְרִיאָה, לְשׁוֹן חֲבֵה, לְשׁוֹן שְׂמֵלֵאכִי הַשֵּׁרֶת מִשְׁתַּמְשִׁים בּוֹ, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה ו' ג') וַיִּקְרָא זֶה אֶל זֶה

Source 2: Baal HaTurim to Vayikra 1:1

This teaches us that since He called to him and spoke with him, his face burned with fire.

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. לֹמַר מִתּוֹךְ שֶׁקָּרָא לוֹ וְדָבַר עִמּוֹ הָיוּ פָּנָיו בּוֹעֵרוֹת כְּאֵשׁ

Source 2: Rebbe Tzadok HaKohein of Lublin, Pri Tzaddik, Vayikra

The call and the preparation come from Hashem, blessed is He, also, because he places the desire in the heart of the Jewish people; because the idea of calling someone's name is awakening their soul, as we find in the writings of the Arizal, the calling the name of a person is the root of his living soul, and therefore he wakes from sleep when you call him by name, because you are wakening his living soul, and certainly when Hashem, blessed is He, called a person by his name, then at that moment new life is added on to his soul from the flow of holiness.

This is what is learned here, that for all commandments we needed first a call from Hashem, blessed is He, and when a person says: "Here I am", this is the preparation from the side of the person to he will be a vessel prepared and ready for the dwelling of Holiness.

הַקְרִיאָה וְהַהֲכֵנָה הוּא גַם כֵּן מִצַּד ה' יִתְבַּרְךָ, שְׁנוֹתָן חֲשֵׁק בְּלִב יִשְׂרָאֵל, כִּי עֵינֵי קְרִיאָת שְׁמוֹ הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּדֵאִיתָא בְּכַתְבֵּי הָאֲרִיז"ל שֶׁקְרִיאָת שְׁמוֹ שֶׁל הָאָדָם הוּא שׁוֹרֵשׁ נֶפֶשׁ חַיָּה שְׁלוֹ, וְלִכְּן הוּא מְקִיץ מִן הַשִּׁינָה כְּשֶׁקּוֹרְאִין אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ, מִפְּנֵי שֶׁמִּתְעוֹרֵר בּוֹ הַנֶּפֶשׁ חַיָּה שְׁלוֹ, וְמָה גַם כְּאִשֶּׁר ה' יִתְבַּרְךָ קוֹרָא אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ אֲזִי נִתְוֹסֵף בּוֹ בְּאוֹתוֹ שֶׁהָיָה חַיּוֹת חֲדָשׁ לְהַנֶּפֶשׁ מִשְׁפַּע הַקְּדוּשָׁה וְזֶה שֶׁנִּלְמַד כֵּן שֶׁלְּכָל דְּבָרוֹת צָרִיךְ קְרִיאָה מִצַּד ה' יִתְבַּרְךָ וְשֶׁהָאָדָם יֹאמֵר הַנְּבִי חֲכָמָה מִצַּד הָאָדָם לְקַבֵּל שִׁיחָה כְּלִי מוֹכֵן וּמוֹכָשׁ לְהַשְׁרָאת הַקְּדוּשָׁה

Source 4: Shmot/Exodus 3:4

The Lord saw that he had turned to see, and God called to him from within the thorn bush, and He said, "Moshe Moshe!" And he said, "Here I am!"

וַיִּרְא ה' כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹקִים מִתּוֹךְ הַסִּנֶּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּבִי

Source 5: Shmot/Exodus 19:20

The Lord descended upon Mount Sinai, to the peak of the mountain, and the Lord called Moses to the peak of the mountain, and Moses ascended.

וַיִּרְד ה' עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא ה' לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה

Source 6: Bereishit/Genesis 22:13

Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering instead of his son.

וַיִּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ
לְעֹלָה תַחַת בְּנוֹ

Source 7: Vayikra/Leviticus 1:2

When a man brings **from you** a sacrifice to the Lord; from animals, from cattle or from the flock you shall bring your sacrifice.

אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם

Source 8: Gemora Brachot 17a

When Rav Shesheit would fast, after he would pray he would say: Master of all the worlds, it is revealed and known before You that in the time when the Holy Temple existed, if someone sinned, he brought an offering – nothing of it was offered [on the altar] except for its fat and blood and it would atone for him. Now I have engaged in a fast and my own fat and blood have been diminished. May it be Your will that the diminution of my fat and blood that was diminished today should be as if I had offered it upon the Altar and may You show me favour.

רב ששת כי הוה יתיב בתעניתא, בתר דמצלי אמר הכי: רבון העולמים, גלוי לפניך, בזמן שבית המקדש קיים אדם חוטא ומקריב קרבן, ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר לו; ועכשיו ישבת בתענית ונתמעט חלבי ודמי, יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתמעט כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני

Source 9: Yishayahu/Isaiah 6:3

And one called to the other and said, "Holy, holy, holy is the Lord of Hosts; the whole earth is full of His glory."

וַיִּקְרָא זֶה אֶל זֶה וַאֲמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

Source 10: Targum Yonatan there

And they receive from one another and say: "Holy in the most exalted heaven, the abode of His Presence; holy on earth, product of His strength; holy forever and ever is Hashem, Master of Legions – the entire world is filled with the radiance of His glory.

ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי עלמיא, ה צבקות, מליא כל ארעא זיו יקרה

Source 11: Tikkunei Zohar, Tikuna Tashseri page 39a

And the angels below [the Sfirot mentioned above] received one from the other as it says "And they receive one from another" and each one gives permission to the other to enter into his domain, as it says "And they give permission to one another". And who causes this? Yisrael when they accept from one another, whether in Torah, whether in money, cause the elevated acceptance one from the other and for one to give to another.

ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין כמה דאתא אמר ומקבלין דין מן דין וכל חד וחד יהיב רשו לחבריה לאעלא בתחומא דחבריה כמה דאתא אמר ונותנין רשות זה לזה ומאן גרים דא ישראל כד מקבלין דא מן דא בין באורייתא בין בממונא גרמין לקבלא לעילא דא מן דא ולאשפעא דא לדא

Source 12: Midrash Shmot Rabba 2:6

And He said "Moshe Moshe!" you find (Bereishit 22) with Avraham: "Avraham, Avraham!" there is a pause; (Bereishit 46) "Yaakov, Yaakov" there is a pause; (Shmuel 1 3) "Shmuel, Shmuel" there is a pause; but "Moshe Moshe!" there is no pause. Why is this so? This can be compared to a person who has a large burden placed upon him and he calls someone "Ploni Ploni my friend, take this burden off from me!"

ויאמר משה משה, אתה מוצא (בראשית כב) באברהם אברהם יש בו פסק, (שם /בראשית/ מו) יעקב יעקב יש בו פסק, (ש"א = שמואל א' = ג) שמואל שמואל יש בו פסק, אבל משה משה אין בו פסק למה כן, משל לאדם שנתן עליו משאוי גדול וקורא פלוני פלוני קרובי פרוק מעלי משוי זה